

LLUC ALS TOSSALS VERDS pel GR 221 (Ruta de Pedra en Sec)

Serra de Tramuntana. Mallorca.

Per ses Voltes d'en Galileu, el coll i la font des Prat

Distància	15,3 km
Desnivell acumulat	+1140 -1011m
Nivell de dificultat	moderat
Data	11 de març de 2008
Cartografia	Ed. Alpina: Mallorca Tramuntana Nord i Central (1:25000)
Punts per a GPS	Mallorca: Pedra en Sec (GR 221) De Lluc als Tossals Verds
Més informació	Pàgina oficial de la Ruta de Pedra en Sec GR 221

Partim del Santuari de Lluc (475 m) on, al costat de la Font Coberta, hi ha un penell amb mapa del GR 221 i rètols de direcció. Aquí comença l'antic camí de Sóller. És un camí de bast empedrat que puja per entremig del bosc de Ca s'Amitger, amb moderat pendent, vers ponent. Travessem la carretera a Sóller (C-710) (677m 30') i seguim a l'altre costat per un camí carreter. Passem un portell i entrem a la finca Son Macip-Sa Mola, propietat del Consell de Mallorca. En tot

aquest tram trobem diversos trencalls i camins, però el GR els senyalitza correctament a cada cruïlla amb estaques i pals direccionals de forma que no ofereix dubte. També podrem observar rotlos de sitja i bases de cabana, testimonis de l'antiga activitat dels carboners.

Acaba el camí carreter al peu de Ses Voltes d'en Galileu (858 m 1h 10'). A mà dreta podem veure la primera de les cases de neu, la de Son Macip, de la que ja hi ha constància documental l'any 1.616. Encetem les llargues llaçades empedrades, en fort pendent. A mesura que pugem el bosc va desapareixent i permet albirar l'impressionant Torrent de Pareis, el Clot d'Albarca sota el Puig Roig i Lluc amb el Tomir al fons. Mitja hora de pujada forta i som al cap de munt de ses voltes (1.057 m 1h 40'). Tant si ens hem cansat com no, la parada hi és obligatòria per contemplar el paisatge amb la mar de teló de fons.

El camí, transita ara per un pla, descrivint una llarga llaçada. Marxem vers ponent fins al trencall a la Casa de sa Neu d'en Galileu. Arribar-nos-hi és cosa de pocs minuts. Data de 1.692 quan Antoni Català 'Galileu' es comprometé a construir unes cases de neu a la muntanya de la Mola. Va deixar de fer-se servir definitivament el 1.908. Retornem al camí, ara vers sol ixent per anar a buscar el Coll de ses Cases de Neu (1.130 m 2h).

Val la pena prendre un corriol que surt a mà esquerra poc abans del coll, per enfilar-nos en 10' i sense gaire dificultat (curta i fàcil grimpada final) al Puig d'en Galileu (1.181 m 2h). Des del puig, mirant a ponent, sobresurt a l'esquerra el Puig de Massanella i, més al fons a la dreta, el Puig Major. Son els més alts de l'illa. Entremig podem albirar el Gorg Blau i l'embassament de Cúber. Per la falda del Massanella veiem pujar el camí per segueix el Torrent de Comafreda. El GR, passat

el coll, baixa a buscar una torrentera i segueix paral·lel a aquell, fins que conflueixen al Coll des Prat. També tenim una bona vista de l'esvoranc del Torrent de Pareis, del Puig Roig, del Cargoler i del Tomir. I si el dia és clar, abastem a veure les badies de Pollença i Alcúdia.

Des del coll marxem vers garbí, en suau baixada, anant a buscar el fons del torrent. Quan l'abastem el GR gira a la dreta seguint-lo pel marge dret, en moderada pujada, per anar a buscar el coll del Telègraf (o de sa Mola). Poc abans d'arribar-hi passem pel costat de la tercera de les cases de neu: sa Casa Gran (1.100 m 2h 30'). Es troba documentada per primer cop el 1.637. Des del coll podem albirar a l'altra banda la casa de neu de Son Lluc que data de 1.711. Girem a migdia enfilant-nos en curtes llaçades i fort pendent. Abastem la quarta casa de neu: la rodona d'en Rubí, també documentada ja el 1.637. Travessem per una escletxa entre rocam i abastem el Coll des Prat (1.208m 2h 45'). És el punt més alt de recorregut. A migdia s'alça l'espadat de la paret del Massanella que, per aquest cantó, sembla poc practicable. Un llarguíssim mur de pedra en sec separa el vessant de Comafreda (a llevant) del Comellar des Prat (a ponent) abastant fins els peus mateix de les muralles rocalloses.

Comencem a davallar entre moderat i suau pendent en direcció a garbí pel Comellar des Prat. Ben aviat trobem a mà esquerra unes fites que indiquen el inici d'un tirany. És un dels camins d'accés al Massanella. Per pujar-hi cal seguir fins al coll que hi ha entre aquest i el Puig de ses Bassetes. Però se'n per el rastre ben aviat. Si us interessa pujar-hi, mireu-vos la ruta ressenyada a l'encapçalament.

Anant davallant entrem de nou al bosc entre pins i alzines. A l'esquerra del camí trobem la font de ses Tosses d'en Gallina (927m 3h 30'). Tornen a sorgir més vestigis de l'activitat carbonera. El camí segueix enclotant-se fins abastar el Torrent des Prat. Ben aviat a mà dreta trobem la Font des Prat (752m 4h), entre rotlos de sitja. Bon lloc per fer un mos.

Seguim ara el Torrent des Prat vers migdia, primer pel marge dret. Arribem a una cruïlla de camins (rètols de direcció i panell amb mapa). El camí de la dreta mena a la Font des Noguer, una de les fites de la següent etapa. El camí puja i baixa. Per un pontet passem per poca estona a l'esquerra per retornar a gual a l'altra riba. Passat un portell, podem veure a l'altra banda del torrent els arcs de l'aqüeducte de la Canaleta de Massanella, construïda el 1.748 per aprofitar l'aigua de la font des Prat, que també forneix als Tossals Verds.

Ens anem separant del torrent en direcció a garbí. Gaudim d'unes bones vistes de la fondalada del torrent sota els penya-segats del Corral Fals poc abans d'abastar ses Cases Velles. Marxem deixant a mà dreta la fondalada del pou de Sa Coma fins que ja albirem sota nostre les instal·lacions del refugi amb les moles del Puig de s'Alcadena i d'Alaró, envoltades de verticals cingleres, al fons. Arribem al refugi de Tossals Verds (516m) a les 5h 15' de marxa efectiva.

És interessant llegir el fulletó sobre l'Itinerari de la neu que trobareu a la pàgina de la Ruta de Pedra en Sec ressenyada a l'encapçalament per saber-ne més sobre els usos de la neu i l'ofici de nevater. Als Tossals Verds imprescindible visitar el petit jardí botànic de plantes endèmiques.